

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 351/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 351/02	Sprawa C-318/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 3 lipca 2014 r. – Slovenská autobusová doprava Trnava, a. s. przeciwko Krajský úřad Olomouckého kraje.	2
2014/C 351/03	Sprawa C-328/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 4 lipca 2014 r. – CD Consulting s. r. o. przeciwko Annie Pančurovej i in.	3
2014/C 351/04	Sprawa C-343/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 14 maja 2014 r. w sprawie T-160/12 Adler Modemärkte AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 lipca 2014 r. przez Adler Modemärkte AG	3
2014/C 351/05	Sprawa C-350/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Trieste (Włochy) w dniu 21 lipca 2014 r. – Florin Lazar reprezentowany przez posiadającego pełnomocnictwo szczególne Luigiego Erculeę przeciwko Allianz SpA	4

2014/C 351/06	Sprawa C-362/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 25 lipca 2014 r. – Maximillian Schrems przeciwko Data Protection Commissioner	5
2014/C 351/07	Sprawa C-366/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 28 lipca 2014 r. – Herrenknecht przeciwko Héví-Sugár	6
2014/C 351/08	Sprawa C-374/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 22 maja 2014 r. w sprawie T-95/13 Walcher Meßtechnik GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 4 sierpnia 2014 r. przez Walcher Meßtechnik GmbH.	6
2014/C 351/09	Sprawa C-376/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 7 sierpnia 2014 r. – C przeciwko M	7
Sąd		
2014/C 351/10	Sprawa T-516/13: Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2014 r. – CW przeciwko Radzie.	9
2014/C 351/11	Sprawa T-224/14: Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2014 r. – CW przeciwko Radzie.	9
2014/C 351/12	Sprawa T-481/14: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko EIT	10
2014/C 351/13	Sprawa T-531/14: Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2014 r. – Sotiropoulou i in. przeciwko Radzie	11
2014/C 351/14	Sprawa T-533/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 16 lipca 2014 r. przez Desislavę Kolarovą od postanowienia wydanego w dniu 30 kwietnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-88/13 Kolarova przeciwko REA	13
2014/C 351/15	Sprawa T-534/14: Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2014 r. – Murnauer Markenvertrieb przeciwko OHIM – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)	13
2014/C 351/16	Sprawa T-535/14: Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2014 r. – The Cookware Company przeciwko OHIM – Fissler (VITA+VERDE)	14
2014/C 351/17	Sprawa T-549/14: Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2014 r. – Lidl Stiftung przeciwko OHIM – Horno del Espinar (Castello).	15
2014/C 351/18	Sprawa T-552/14: Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Extra)	15
2014/C 351/19	Sprawa T-553/14: Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Extra)	16
2014/C 351/20	Sprawa T-556/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 28 lipca 2014 r. przez Victora Navarra od wyroku wydanego w dniu 21 maja 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-46/13 Navarro przeciwko Komisji	16
2014/C 351/21	Sprawa T-558/14: Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2014 r. – Research Engineering & Manufacturing przeciwko OHIM – Nedschroef Holding (TRILOBULAR)	17
2014/C 351/22	Sprawa T-562/14: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2014 r. – Yoo Holdings przeciwko OHIM – Eckes-Granini Group (YOO)	18
2014/C 351/23	Sprawa T-563/14: Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2014 r. – Hewlett Packard Development Company przeciwko OHIM (ELITEDISPLAY).	19
2014/C 351/24	Sprawa T-577/14: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2014 r. – Gascogne Sack Deutschland i Gascogne przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości.	19

2014/C 351/25	Sprawa T-579/14: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2014 r. – Birkenstock Sales przeciwko OHIM (Przedstawienie wierzchniego wzoru)	20
2014/C 351/26	Sprawa T-581/14: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2014 r. – Vierling przeciwko OHIM – IP Leanware (BRAINCUBE).	21
2014/C 351/27	Sprawa T-583/14: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2014 r. – Giand przeciwko OHIM – Flamagas (FLAMINAIRE).	21
2014/C 351/28	Sprawa T-589/14: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2014 r. – Musso przeciwko Parlamentowi . . .	22
2014/C 351/29	Sprawa T-590/14: Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2014 r. – Zuffa przeciwko OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)	23
2014/C 351/30	Sprawa T-591/14: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2014 r. – BSH przeciwko OHIM (PerfectRoast)	24
2014/C 351/31	Sprawa T-614/14: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Fútbol Club Barcelona przeciwko OHIM – Kule (KULE)	24
2014/C 351/32	Sprawa T-618/14: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Grupo Bimbo przeciwko OHIM (kształt meksykańskiego taco).	25
2014/C 351/33	Sprawa T-621/14: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Infocit przeciwko OHIM- DIN (DINKOOL).	26
2014/C 351/34	Sprawa T-622/14: Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2014 r. – Lauritzen Holding przeciwko OHIM – IC Companys (IWEAR)	26
2014/C 351/35	Sprawa T-623/14: Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Loewe Technologies przeciwko OHIM – DNS International (SoundVision)	27
2014/C 351/36	Sprawa T-624/14: Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2014 r. – Bice International przeciwko OHIM – Bice (bice).	28
2014/C 351/37	Sprawa T-625/14: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Przedstawienie kuli)	28
2014/C 351/38	Sprawa T-626/14: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Przedstawienie niebieskiej kuli).	29
 Sąd do spraw Służby Publicznej		
2014/C 351/39	Sprawa F-63/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2014 r. – Psarras przeciwko ENISA (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Rozwiązanie umowy — Artykuł 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do bycia wsłuchanym — Krzywda — Decyzja niezgodna z prawem w konsekwencji — Rażące naruszenie praw osoby trzeciej — Zasadzenie odszkodowania z urzędu — Niewykonanie wyroku stwierdzającego nieważność)	30
2014/C 351/40	Sprawa F-13/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 czerwca 2014 r. – DL przeciwko Komisji (Wykreślenie — Cofnięcie skargi przez stronę skarżącą — Artykuł 89 paragraf 7 regulaminu postępowania — Porozumienie stron w przedmiocie kosztów).	30
2014/C 351/41	Sprawa F-3/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 14 lipca 2014 r. – DJ przeciwko AESA.	31

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2014/C 351/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 339 z 29.9.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 329 z 22.9.2014

Dz.U. C 315 z 15.9.2014

Dz.U. C 303 z 8.9.2014

Dz.U. C 292 z 1.9.2014

Dz.U. C 282 z 25.8.2014

Dz.U. C 261 z 11.8.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 3 lipca 2014 r. – Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s. przeciwko Krajský úřad Olomouckého kraje

(Sprawa C-318/14)

(2014/C 351/02)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Slovenská autobusová doprava Trnava, a.s.

Strona pozwana: Krajský úřad Olomouckého kraje

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 w związku z art. 52 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one stosowaniu przepisów krajowych, które wymagają od przewoźnika z siedzibą w innym państwie członkowskim, który prowadzi działalność w Republice Czeskiej za pomocą jednostki organizacyjnej, uzyskania, oprócz licencji i koncesji uprawniających przewoźnika z siedzibą w Republice Czeskiej do świadczenia regularnych usług krajowych (miejski transport publiczny), w celu wykonywania takiej samej działalności, uzyskania specjalnego zezwolenia, którego wydanie objęte jest zakresem uznania organów administracyjnych?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że chodzi o miejski transport publiczny wykonywany w ramach systemu zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych za wynagrodzeniem wypłacanym z funduszy publicznych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70?
- 3) Czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 12/98⁽²⁾ z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającego warunki dostępu przewoźników niemających stałej siedziby w państwie członkowskim do transportu drogowego osób w państwie członkowskim w związku z art. 91 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mogą być interpretowane jako umożliwiające państwu członkowskiemu ograniczenie świadczenia usług miejskiego transportu publicznego przez przewoźnika z siedzibą w innym państwie członkowskim w sposób opisany w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 315, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 4, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 4 lipca 2014 r. – CD Consulting s. r. o. przeciwko Annie Pančurovej i in.

(Sprawa C-328/14)

(2014/C 351/03)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CD Consulting s. r. o.

Strona pozwana: Anna Pančurová i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i art. 4 dyrektywy 87/102/EWG ⁽²⁾ Rady z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi prawa państwa członkowskiego takiemu jak w postępowaniu głównym, który zasadniczo nie pozwala sądowi krajowemu orzekającemu w przedmiocie praw wynikających z weksla, na którym umieszczono indos, badać z urzędu na żadnym etapie postępowania umowy, kauzy stosunku prawnego i ewentualnie nieuczciwego charakteru warunków umowy ani ewentualnego naruszenia przepisów normujących konsekwencje nieokreślenia RRSO w umowie kredytu konsumenckiego stanowiącej źródło weksla?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 42, s. 48.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 14 maja 2014 r. w sprawie T-160/12 Adler Modemärkte AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 lipca 2014 r. przez Adler Modemärkte AG

(Sprawa C-343/14 P)

(2014/C 351/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Adler Modemärkte AG (przedstawiciel: adwokat J.-C. Plate)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Blufin SpA

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu wydanego w dniu 14 maja 2014 r. w sprawie T-160/12, na mocy którego Sąd oddalił skargę Adler Modemärkte AG na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lutego 2012 r. (sprawa R 1955/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Blufin SpA a Adler Modemärkte AG.

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Po pierwsze podnosi naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego nr 40/94. Uważa on, że Sąd dokonał błędnej wykładni tej normy oraz utrwalonego orzecznictwa dotyczącego kwestii określenia podobieństwa oznaczeń i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ponieważ wywiódł podobieństwo oznaczeń i prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w kontekście konkurujących znaków z identyczności elementów składowych oznaczeń: po pierwsze z mającej charakter czysto opisowy informacji dotyczącej charakteru towaru (chodzi mianowicie o słowo „granatowy” [niem. „marineblau”] jako informację dotyczącą koloru towarów, dla których konkurujące znaki towarowe miałyby być zarejestrowane) oraz, po drugie, z faktu, iż z powodu braku pierwotnej zdolności odróżniającej odnośne kręgi odbiorców nie uważają jej za wskazówkę co do pochodzenia towaru z określonego przedsiębiorstwa celem odróżnienia względem towarów pochodzących z innych przedsiębiorstw. Ponadto w ramach tego sporu Sąd błędnie pojmuje pojęcie prawne informacji o charakterze opisowym, ponieważ nie uważa słowa „granatowy” ani za opisowe w stosunku do spornych towarów, mianowicie ubrań, ani za istotną cechę towaru.
2. Po drugie zaskarżony wyrok został wydany w oparciu o przeinaczone fakty. Sąd odrzucił opisowy charakter informacji „granatowy” (w odnośnych językach krajowych, w szczególności w języku włoskim i francuskim) dla przedmiotowych towarów z klas 18 i 25, mimo iż konkurujące znaki towarowe zawierają zdaniem stron bezspornie czysto opisową informację dotyczącą towaru, mianowicie słowo „granatowy” w odnośnych językach unijnych, a znak towarowy powołany w uzasadnieniu sprzeciwu w języku włoskim „blu marino” i zgłoszony znak towarowy w języku francuskim „marine bleu” tylko nieznacznie odbiegają od tej koncepcji. Ponadto zarówno Wydział Sprzeciwów, jak i Izba Odwoławcza OHIM stwierdziły na wcześniejszych etapach postępowania, że „granatowy” (w odnośnych językach krajowych) stanowi pojęcie mające charakter opisowy względem towaru. Wnosząca odwołanie jest zdania, że Sąd był związany tymi ustaleniami.
3. Po trzecie uzasadnienie rozstrzygnięcia przez Sąd w zaskarżonym wyroku kwestii rzekomo nieopisowego znaczenia słowa „granatowy” jest sprzeczne i wskazuje na brak w zakresie uzasadnienia. W pkt 54 wyroku Sąd sam stwierdza, że elementy konkurujących znaków towarowych oznaczają odnośny kolor. W pkt 55 tego wyroku Sąd stwierdza ponadto, że znaczenie to jest „oczywiste”.
4. Po czwarte zaskarżony wyrok został wydany w oparciu o uregulowania niemające zastosowania, mianowicie przepisy rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾. Zastosowanie znajduje rozporządzenie (WE) nr 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; Dz.U. L 078, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; Dz.U. L 011, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Trieste (Włochy) w dniu 21 lipca 2014 r. – Florin Lazar reprezentowany przez posiadającego pełnomocnictwo szczególne Luigiego Erculeę przeciwko Allianz SpA

(Sprawa C-350/14)

(2014/C 351/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Trieste

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Florin Lazar reprezentowany przez posiadającego pełnomocnictwo szczególne Luigiego Erculeę

Strona pozwana: Allianz SpA

Pytania prejudycjalne

W jaki sposób należy interpretować art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 864/2007⁽¹⁾ dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) zgodnie z którym „prawem właściwym dla zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu niedozwolonego jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda”. W szczególności:

- 1) w jaki sposób należy interpretować pojęcie „państwo, w którym powstaje szkoda” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w związku z powództwem o odszkodowanie za szkody majątkowe względnie o zadośćuczynienie za szkody niemajątkowe wytoczonym przez członków rodziny osoby zmarłej w wypadku drogowym, który miał miejsce w państwie siedziby sądu, w sytuacji gdy osoby te mają miejsce [zwykłego] pobytu w innym państwie Unii Europejskiej i tamże doznały rzeczonych szkód?
- 2) czy dla celów stosowania art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 szkody majątkowe i niemajątkowe członków rodziny osoby zmarłej w wypadku drogowym, który miał miejsce w państwie siedziby sądu, poniesione przez nich w państwie miejsca ich [zwykłego] pobytu, stanowią „szkodę” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub „skutki pośrednie” w rozumieniu drugiej części tego przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) (Dz.U. L 199, s. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 25 lipca 2014 r. – Maximillian Schrems przeciwko Data Protection Commissioner

(Sprawa C-362/14)

(2014/C 351/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maximillian Schrems

Strona pozwana: Data Protection Commissioner

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeżeli w trakcie rozpatrywania skargi skierowanej do niezależnego urzędnika, któremu z mocy ustawy powierzono funkcje administracyjne i wykonawcze w odniesieniu do ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych, dane osobowe przekazywane są do innego państwa trzeciego (w tym przypadku do Stanów Zjednoczonych Ameryki), którego obowiązujące przepisy i praktyka prawna nie gwarantują – w ocenie skarżącego – adekwatnej ochrony osoby, której owe dane dotyczą, urzędnik ten jest bezwzględnie związany odmiennymi ustaleniami Wspólnoty zawartymi w decyzji Komisji z dnia 26 lipca 2000 r. (2000/520/WE⁽¹⁾), uwzględniając art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (2000/C 364/01⁽²⁾), niezależnie od przepisu art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE⁽³⁾?
- 2) Ewentualnie, czy urzędnik ten może lub musi zbadać tę sprawę indywidualnie w świetle nowych okoliczności faktycznych zaistniałych w międzyczasie, po dacie publikacji decyzji Komisji?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 26 lipca 2000 r. przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony przewidzianej przez zasady ochrony prywatności w ramach bezpiecznej przystani oraz przez odnoszące się do nich najczęściej zadawane pytania, wydane przez Departament Handlu USA (notyfikowana jako dokument C(200) 2441), Dz. U. L 215, s. 7.

⁽²⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, Dz.U. C 364, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.U. L 281, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 28 lipca 2014 r. – Herrenknecht przeciwko Hév-Sugár

(Sprawa C-366/14)

(2014/C 351/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Herrenknecht AG

Strona pozwana: Hév-Sugár Kft.

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 44/2001/WE ⁽¹⁾ w kwestii, jaki sąd posiada jurysdykcję wyłączną, gdy prowadzące spór strony umowy wskazały w ogólnych warunkach ich umowy kilka różnych sądów właściwych do rozstrzygnięcia sporów wynikających ze wspomnianej umowy: czy strona powodowa może swobodnie dokonać wyboru między wskazanymi sądami, których jurysdykcja jest wyłączna, a tymi, których jurysdykcja jest fakultatywna, i czy można z tego wywieść, że sąd rozpatrujący niniejszy spór posiada jurysdykcję wyłączną?
- 2) Jak należy interpretować art. 3 ust. 1 konwencji rzymskiej ⁽²⁾ w odniesieniu do następującej kwestii: przepisy materialne którego prawa krajowego są właściwe przy badaniu umowy, jeżeli strony umowy wskazały w ogólnych warunkach ich umowy jako prawo właściwe dla tej umowy prawo krajowe kilku państw członkowskich?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

⁽²⁾ 80/934/EWG: Konwencja o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwarta do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 roku (Dz.U. 1980, L 266, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydane w dniu 22 maja 2014 r. w sprawie T-95/13 Walcher Meßtechnik GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 4 sierpnia 2014 r. przez Walcher Meßtechnik GmbH

(Sprawa C-374/14 P)

(2014/C 351/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Walcher Meßtechnik GmbH (przedstawiciel: adwokat S. Walter)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku szóstej izby Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie T-95/13 oraz stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 grudnia 2012 r. w dotyczącej postępowania odwoławczego sprawie R 1779/2012-1;

- ewentualnie: uchylene wyroku szóstej izby Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie T-95/13 oraz przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty, przy czym pierwszy zarzut składa się z trzech części:

1. Zarzut pierwszy

Zaskarżony wyrok narusza z trzech powodów art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾:

- Dokonujące oceny zdolności rejestracyjnej oznaczenia decydujące znaczenie należy przyznać brzmieniu [oznaczenia] towaru, względnie usługi, dla których oznaczenie ma zostać zarejestrowane. W postępowaniu przed Sądem nie miało to miejsca. Zamiast tego Sąd nadał decydujące znaczenie stronom internetowym wnoszącego odwołanie oraz spisowi towarów objętych amerykańskim znakiem towarowym, które nie stanowiły przedmiotu sporu.
- Nawet z punktu widzenia znaczenia przypisanego przez Sąd słowu „HIPERDRIVE”, oznaczenie „HIPERDRIVE” opisuje jedynie jedną z cech napędu. Rzekomy opis napędu wbudowanego do towaru, dla którego oznaczenie to miało zostać zarejestrowane, nie dokonuje jednak opisu żadnych istotnych cech samego towaru. W związku z tym Sąd błędnie zastosował obowiązujące w tym zakresie kryteria sformułowane w najnowszym orzecznictwie (zob. wyrok Sądu z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11 BSH przeciwko OHIM [ecoDoor] ⁽²⁾ oraz wyrok Trybunału z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie C-126/13 P BSH przeciwko OHIM ⁽³⁾, pkt 27).
- Błędne przyjęcie przez Sąd, że [słowo] „HIPER” należy potraktować tak samo jak „hyper”, mimo iż pojęcia te nie są używane jako swoje synonimy, jest oparta na błędnym założeniu, zgodnie z którym „HIPER” jak i „hyper” są w języku angielskim wymawiane w ten sam sposób. To błędne założenie nie zostało przez Sąd ani udowodnione, ani uzasadnione, mimo licznych przeczących temu przykładów przedstawionych przez wnoszącego odwołanie. Kwestia sprzeczności, względnie niedostateczności uzasadnienia wyroku Sądu stanowi – zgodnie z orzecznictwem – kwestię prawną.

2. Zarzut drugi:

- Zaskarżony wyrok narusza ogólne zasady prawa Unii, mianowicie zasadę równego traktowania oraz zakaz wydawania arbitralnych rozstrzygnięć. Istnieje jednoznaczna praktyka OHIM, polegająca na nietraktowaniu na etapie zgłoszenia elementów „HIPER” i „hyper” jako identycznych. Praktyka ta istniała przed zgłoszeniem spornego oznaczenia i istnieje również po tym, jak zgłoszenia tego dokonano. Niniejszy przypadek jest nieco odmienny od przypadków, w których zgłaszający powołują się jedynie na wcześniejsze zgłoszenia. Okoliczność, iż po zakwestionowaniu spornych zgłoszeń znaki towarowe „HIPER” nie były już kwestionowane przez OHIM, pokazuje, że zakwestionowanie spornego zgłoszenia znaku towarowego wyraźnie narusza zasadę równego traktowania oraz zakaz wydawania arbitralnych rozstrzygnięć.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s.1.

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2013:14

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2065

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 7 sierpnia 2014 r. – C przeciwko M**

(Sprawa C-376/14)

(2014/C 351/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.

Strona pozwana: M.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy istnienie francuskiego postępowania dotyczącego opieki nad dzieckiem uniemożliwia w okolicznościach niniejszej sprawy powstanie miejsca zwykłego pobytu w Irlandii?
 - 2) Czy ojciec albo francuskie sądy zachowują prawo opieki nad dzieckiem, w ten sposób, że bezprawne jest zatrzymanie dziecka w Irlandii?
 - 3) Czy sądy Irlandzkie są uprawnione do rozważenia kwestii zwykłego pobytu dziecka w okolicznościach, w jakich zamieszkuje ono w Irlandii od lipca 2012 r., w którym to czasie jego zabranie do Irlandii nie nastąpiło z naruszeniem prawa francuskiego?
-

SĄD**Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2014 r. – CW przeciwko Radzie****(Sprawa T-516/13)**

(2014/C 351/10)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* CW (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Tekari)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej kwoty 100.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego i naprawienia poniesionej przez niego szkody;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, oprócz jej własnych kosztów, również kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku podstawy prawnej, w zakresie w jakim, przytaczając powód odmienny niż ten przewidziany w art. 1 decyzji 2011/72/WPZiB ⁽¹⁾, służącej jej za podstawę prawną, decyzja 2013/409/WPZiB ⁽²⁾ – jest pozbawiona umocowania prawnego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające zastosowane wobec strony skarżącej stanowią nieuzasadnione ograniczenie jej prawa własności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 62)

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 204, s. 52)

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2014 r. – CW przeciwko Radzie**(Sprawa T-224/14)**

(2014/C 351/11)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* CW (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Tekari)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/49/WPZiB wykonującej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;

- orzeczenie, że w konsekwencji stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji skarżący będzie uważany za osobę, której nazwisko nigdy nie było umieszczone w wykazach osób objętych zamrożeniem aktywów i żaden akt lub decyzja Rady nie będzie mógł wymieniać jego nazwiska jako osoby, wobec której zastosowano zamrożenie aktywów;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej kwoty 100.000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego i naprawienia poniesionej przez niego szkody;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, oprócz jej własnych kosztów, również kosztami poniesionymi przez skarżącego, które to koszty należy sprawiedliwi ustalić, z uwzględnieniem sytuacji stron oraz nakładu pracy, którego wymaga prowadzenie takiej sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku podstawy prawnej decyzji Rady 2014/49/WPZiB⁽¹⁾, w zakresie w jakim, przytacza powód odmienny niż ten przewidziany w art. 1 decyzji 2011/72/WPZiB⁽²⁾ oraz w zakresie w jakim, w każdym razie, decyzja 2011/72/WPZiB, służąca jej za podstawę prawną, nie jest zgodna z prawem europejskim regulującym sankcje ukierunkowane.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające zastosowane wobec strony skarżącej stanowią nieuzasadnione ograniczenie jej prawa własności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 38)

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 62)

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko EIT

(Sprawa T-481/14)

(2014/C 351/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci E. Siouti i M. Sfyri)

Strona pozwana: Europejski Instytut Innowacji i Technologii (EIT)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez stronę pozwaną decyzji o rozstrzygnięciu przetargu, podanej do wiadomości strony skarżącej w piśmie z dnia 11 kwietnia 2014 r. oraz wszystkich późniejszych powiązanych z nią decyzji strony pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wyłonionemu w przetargu oferentowi (która nie została podana do wiadomości skarżących);
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora EIT z dnia 25 kwietnia 2014 r. odmawiającej ujawnienia składu komisji ds. oceny ofert;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżących odszkodowania za utratę możliwości zawarcia kontraktu w ramach przetargu, w wysokości 158 430,40 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami obsługi prawnej, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W zarzucie pierwszym skarżące twierdzą, że strona pozwana pomieszała kryteria wyboru i kryteria udzielenia zamówienia, naruszając tym samym art. 110 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ oraz art. 149 rozporządzenia delegowanego⁽²⁾.
2. W zarzucie drugim skarżące utrzymują, że strona pozwana naruszyła art. 105 i 113 rozporządzenia finansowego oraz art. 138 rozporządzenia delegowanego przez to, że przy ocenie ofert zastosowała nieznanne kryteria, które nie zostały ujęte w specyfikacji przetargowej, jak również naruszyła ciążący na niej obowiązek określenia kryteriów udzielenia zamówienia, a także ich relatywnej wagi lub, w stosownym wypadku, nie uszeregowania ich malejąco według znaczenia. Skarżące podnoszą ponadto, że strona pozwana zastosowała arbitralny i niekonsekwentny system oceny, do doprowadziło do zniekształceń i błędów w ocenie.
3. W ramach zarzutu trzeciego skarżące podnoszą, że strona pozwana popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie.
4. W zarzucie czwartym skarżące utrzymują, że pozwana naruszyła art. 2 ust. 3 i art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001⁽³⁾, odmawiając ujawnienia składu komisji ds. oceny ofert, podczas gdy informacja ta pozwoliłaby skarżącym upewnić się, czy nie wystąpił konflikt interesów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2014 r. – Sotiropoulou i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-531/14)

(2014/C 351/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Leimonia Sotiropoulou (Patras, Grecja) i 63 innych skarżących (przedstawiciel: K. Chrisogonos, dikigoros)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie pozwanej naprawienia w całości szkody finansowej poniesionej przez skarżących w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 maja 2014 r. wskutek niezgodnego z prawem obniżenia ich głównych emerytur na podstawie decyzji Rady Unii Europejskiej przytoczonych powyżej w łącznej wysokości 870 504,11 EUR;
- nakazanie pozwanej wypłacenia w całości na rzecz każdego ze skarżących kwoty 3 000,00 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek niezgodnego z prawem obniżenia ich głównych emerytur na podstawie decyzji Rady Unii Europejskiej przytoczonych powyżej, oraz
- obciążenie pozwanej w całości kosztami postępowania poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy wniosku, na podstawie art. 268 TFUE, o odszkodowanie za szkody wyrządzone skarżącym w związku z drastycznym obniżeniem ich głównych emerytur na podstawie środków i działań interwencyjnych podjętych w stosunku do systemu emerytalnego w Grecji przewidzianych w decyzjach Rady Unii Europejskiej 2010/320/UE z dnia 8 czerwca 2010 r.⁽¹⁾, 2010/486/UE z dnia 7 września 2010 r.⁽²⁾, 2011/57/UE z dnia 20 grudnia 2010 r.⁽³⁾, 2011/257/UE z dnia 7 marca 2011 r.⁽⁴⁾, 2011/734/UE z dnia 12 lipca 2011 r.⁽⁵⁾, 2011/791/UE z dnia 8 listopada 2011 r.⁽⁶⁾, 2012/211/UE z dnia 13 marca 2012 r.⁽⁷⁾ i 2013/6/UE z dnia 4 grudnia 2012 r.⁽⁸⁾, które to decyzje są ich zdaniem niezgodne z prawem.

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad przyznania i pomocniczości

— Skarżący utrzymują, że zaskarżone decyzje Rady Unii Europejskiej, które dotyczą między innymi przyjęcia szczegółowych środków, polityki i działań interwencyjnych w zakresie systemu zabezpieczenia społecznego i systemu emerytalnego, zostały wydane przez Radę z przekroczeniem jej uprawnień przyznanych jej w traktacie oraz z naruszeniem zasad przyznania i pomocniczości, o których mowa w art. 4 i 5 TUE, w związku z art. 2–6 TFUE. Rada Unii Europejskiej, wydając decyzje na podstawie art. 126 ust. 9 i art. 136 TFUE skierowane do Grecji, nie może określać w szczegółach polityki, jaką Grecja powinna prowadzić w wymienionych powyżej sektorach, które należą do wyłącznych kompetencji Grecji jako państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Wspomniane decyzje z uwagi na ich treść są zatem niezgodne z prawem i powodują powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej za naprawienie szkód wyrządzonych skarżącym wskutek obniżenia im emerytur w drodze tychże niezgodnych z prawem decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw podstawowych, o których mowa w art. 1, 25 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

— Skarżący utrzymują, że w wymienionych powyżej decyzjach Rada Unii Europejskiej narzuciła Grecji przyjęcie środków dotyczących systemu emerytalnego, które wpłynęły radykalnie na sytuację ekonomiczną skarżących i doprowadziły do odwrócenia sytuacji, do której żywili ufność. Drastyczne cięcia i obniżki emerytur narzucone na podstawie środków wyszczególnionych we wskazanych powyżej decyzjach Rady Unii Europejskiej spowodowały radykalny spadek ochrony zabezpieczenia społecznego i szybkie pogorszenie standardu życia emerytów, w tym skarżących, którzy wskutek obniżenia emerytur zostali pozbawieni znacznej części przychodów, którymi pierwotnie dysponowali. Przyjęcie i wprowadzenie w życie obniżek, o których mowa, doprowadziły do bezpośredniego naruszenia prawa skarżących do godności ludzkiej, prawa przysługującego im jako osobom w podeszłym wieku do prowadzenia godnego i niezależnego życia, jak również ich prawa dostępu do świadczeń z zabezpieczenia społecznego oraz do usług społecznych, zapewniających ochronę w takim przypadku jak podeszły wiek, które to prawa są bezpośrednio zagwarantowane w art. 1, 25 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Skutkuje to niezgodnością z prawem per se decyzji, o których mowa, i powoduje powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej za naprawienie szkód wyrządzonych skarżącym wskutek obniżenia im emerytur w drodze tychże niezgodnych z prawem decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/320/UE z dnia 8 czerwca 2010 r. skierowana do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 145 z 11.6.2010, s. 6).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/486/UE z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2010/320/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 241 z 14.9.2010, s. 12).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/57/UE z dnia 20 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję Rady 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 26 del 29.1.2011, s. 15).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2011/257/UE z dnia 7 marca 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/320/UE skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 26).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2011/734/UE z dnia 12 lipca 2011 r. skierowana do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (wersja przekształcona) (Dz.U. L 296 z 15.11.2011, s. 38).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/791/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 320 z 3.12.2011, s. 28).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2012/211/UE z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 113 z 25.4.2012, s. 8).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2013/6/UE z dnia 4 listopada 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu (Dz.U. L 4 z 9.1.2013, s. 40).

Odwołanie wniesione w dniu 16 lipca 2014 r. przez Desislavę Kolarovą od postanowienia wydanego w dniu 30 kwietnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-88/13 Kolarova przeciwko REA

(Sprawa T-533/14 P)

(2014/C 351/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Desislava Kolarova (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Druga strona postępowania: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie F-88/13 Desislava Kolarova przeciwko Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych stwierdzającego nieważność decyzji PMO.1, doręczonej w dniu 28 listopada 2012 r., oddalającej żądanie wnoszącej odwołanie z dnia 20 lipca 2012 r. dotyczące zrównania statusu jej matki, Anny Borisovej PETROVEJ, ze statusem dziecka pozostającego na utrzymaniu na podstawie art. 2 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w okresie od 1 listopada 2012 r. do 31 października 2013 r.;
- stwierdzenie dopuszczalności skargi z dnia 17 września 2013 r. i uwzględnienie sformułowanych w postępowaniu w pierwszej instancji żądań wnoszącej odwołanie;
- w konsekwencji przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie kosztów i obciążenie kosztami REA lub Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i ograniczenia prawa do obrony wnoszącej odwołanie w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”) błędnie uznał się za dostatecznie poinformowany na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony i w konsekwencji błędnie uznał, że brak jest podstaw dla otwarcia ustnego etapu postępowania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim SSP błędnie uznał, że argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym porozumienie – takie jak porozumienie dotyczące służby – nie zwalnia delegującego ze spoczywającej na nim odpowiedzialności w oczywisty sposób nie uwzględnia brzmienia art. 2 ust. 2 oraz art. 91a regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przysługującego wnoszącej odwołanie prawa dostępu do sądu.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2014 r. – Murnauer Markenvertrieb przeciwko OHIM – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Sprawa T-534/14)

(2014/C 351/15)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Traub i H. Daniel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bach Flower Remedies Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 maja 2014 r. w sprawie R 2041/2012-2;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „MURNAUERS Bachblüten” dla towarów z klas 3, 5 i 30 – zgłoszenie nr 9 749 847

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Bach Flower Remedies Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe zawierające element słowny „Bach”, słowny krajowy znak towarowy „Bach” oraz używany w obrocie handlowym niezarejestrowany znak towarowy „BACH” dla towarów i usług z klas 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 42 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2014 r. – The Cookware Company przeciwko OHIM – Fissler (VITA+VERDE)

(Sprawa T-535/14)

(2014/C 351/16)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Cookware Company Ltd (Hongkong, Chiny) (przedstawiciel: adwokat K. Manhaeve)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1082/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Kolorowy graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „VITA+VERDE” dla towarów z klasy 21 – zgłoszenie nr 10 073 054

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Fissler GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy nr 1 013 787 „vitavit”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i uwzględnienie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2014 r. – Lidl Stiftung przeciwko OHIM – Horno del Espinar (Castello)

(Sprawa T-549/14)

(2014/C 351/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Wolter, M. Kefferpütz i A. Marx)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Horno del Espinar, SL (El Espinar, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 kwietnia 2014 r. w sprawach połączonych R 1233/2013-2 i R 1258/2013-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Castello” dla towarów z klas 29, 30 i 31 – zgłoszenie nr 6 819 973

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Horno del Espinar, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Liczne wcześniejsze, wspólnotowy i krajowe, znaki towarowe zawierające między innymi element słowny „Castelló”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Extra)

(Sprawa T-552/14)

(2014/C 351/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Kinkeldey, S. Brandstätter i C. Schmitt, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie R 199/2014-5.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Extra” dla towarów z klas 3, 21 i 30 – zgłoszenie nr 11 737 582

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Extra)

(Sprawa T-553/14)

(2014/C 351/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Kinkeldey, S. Brandstätter i C. Schmitt, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie R 218/2014-5.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach czarnym i białym zawierający element słowny „Extra” dla towarów z klas 3, 21 i 30 – zgłoszenie nr 11 737 657

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 28 lipca 2014 r. przez Victora Navarra od wyroku wydanego w dniu 21 maja 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-46/13 Navarro przeciwko Komisji

(Sprawa T-556/14 P)

(2014/C 351/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie Victor Navarro (Sterrebeek, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie F-46/13;
- w konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji, i tym samym:
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, jako organu upoważnionego do zawierania umów, z dnia 4 października 2012 r. o niezatrudnieniu wnoszącego odwołanie w charakterze członka personelu kontraktowego do zadań pomocniczych w grupie funkcyjnej II;
 - w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 7 lutego 2013 r. oddalającej zażalenie wnoszącego odwołanie z dnia 19 października 2012 r.;
- naprawienie szkody;
- zasądzenie kwoty ustalonej *ex aequo et bono* i tymczasowo na 50 000 EUR z tytułu doznaney krzywdy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia granic kontroli sądowej Sądu do spraw Służby Publicznej (zwanego dalej „SSP”) w zakresie, w jakim sąd zastąpił własną oceną ocenę dokonaną przez administrację.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim SSP niesłusznie uznał, że zgodnie z art. 3 ust. 2 załącznika IV do ogólnych przepisów wykonawczych z dnia 2 marca 2011 r.⁽¹⁾ doświadczenie zawodowe powinno zostać należycie wykazane i wiązać się z sektorem działalności Komisji.
3. Zarzut trzeci dotyczący przeinaczenia okoliczności niniejszej sprawy, jako że SSP uznał w zaskarżonym wyroku, że wnoszący odwołanie nie przedstawił opisu zadań wykonywanych dla Continental Airlines Inc. i tym samym nie wykazał, iż jego doświadczenie jest „odpowiednie” do wykonywania funkcji sekretarskich.

⁽¹⁾ Ogólne przepisy wykonawcze z dnia 2 marca 2011 r. do art. 79 ust. 2 WZIP regulujące warunki zatrudnienia personelu kontraktowego w Komisji na mocy art. 3a i 3b WZIP, opublikowane w Informacjach Administracyjnych nr 33–2011.

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2014 r. – Research Engineering & Manufacturing przeciwko OHIM – Nedschroef Holding (TRILOBULAR)

(Sprawa T-558/14)

(2014/C 351/21)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Research Engineering & Manufacturing, Inc. (Middletown, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, K. Gilbert i M. Gilbert, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Nedschroef Holding BV (Helmond, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie R 442/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 668 566

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Nedschroef Holding BV

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Bezwzględne podstawy unieważnienia zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2014 r. – Yoo Holdings przeciwko OHIM – Eckes-Granini Group (YOO)

(Sprawa T-562/14)

(2014/C 351/22)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yoo Holdings Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: D. Farnsworth, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie R 762/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „YOO” dla usług z klas 35, 41 i 43 – zgłoszenie nr 10 487 924

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Eckes-Granini Group GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy i międzynarodowy znak towarowy „YO” dla towarów z klas 29, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene zaskarżonej decyzji i częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2014 r. – Hewlett Packard Development Company przeciwko OHIM (ELITEDISPLAY)

(Sprawa T-563/14)

(2014/C 351/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hewlett Packard Development Company LP (Dallas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i H. Lauf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie R 1539/2013-2;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ELITEDISPLAY” dla towarów z klasy 9 – zgłoszenie nr 11 541 901

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2014 r. – Gascogne Sack Deutschland i Gascogne przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-577/14)

(2014/C 351/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Niemcy) i Gascogne (Saint-Paul-lès-Dax, Francja) (przedstawiciele: adwokaci F. Puel i E. Durand)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Unii Europejskiej na podstawie postępowania przed Sądem, który nie przestrzegął wymogów związanych z zachowaniem rozsądnego terminu do wydania orzeczenia;

w konsekwencji,

- zasądzenie od Unii Europejskiej zapłaty stosownego i pełnego odszkodowania za szkody majątkowe i niemajątkowe poniesione przez skarżące w wyniku bezprawnego działania Unii, odpowiadającego następującym kwotom, powiększonego o odsetki za opóźnienie i odsetki za zwłokę według stawki stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, powiększonej o dwa punkty procentowe, od daty wniesienia skargi:
 - 1 193 467 EUR tytułem strat poniesionych w wyniku zapłaty dodatkowych odsetek ustawowych zastosowanych do nominalnej wysokości sankcji po upływie rozsądnego terminu;
 - 187 571 EUR tytułem strat poniesionych w wyniku zapłaty dodatkowych kwot gwarancji bankowej po upływie rozsądnego terminu;
 - 2 000 000 EUR tytułem utraconych zysków lub strat poniesionych w wyniku „niepewności”; oraz
 - 500 000 EUR tytułem szkody niemajątkowej;
- tytułem ewentualnym, gdyby uznano za konieczne ponowne oszacowanie wysokości poniesionej szkody, zarządzenie zasięgnięcia opinii biegłego zgodnie z art. 65 lit. d), art. 66 § 1 oraz art. 70 regulaminu postępowania przed Sądem;
- w każdym wypadku obciążenie Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z powodu przewlekłości postępowania przed Sądem, a tym samym naruszenie ich prawa podstawowego do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2014 r. – Birkenstock Sales przeciwko OHIM (Przedstawienie wierzchniego wzoru)

(Sprawa T-579/14)

(2014/C 351/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci C. Menebröcker i V. Töbelmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie R 1952/2013-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja graficznego znaku towarowego przedstawiającego wierzchni wzór dla towarów z klas 10, 18 i 25 – międzynarodowa rejestracja nr 1 132 742

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2014 r. – Vierling przeciwko OHIM – IP Leanware (BRAINCUBE)**(Sprawa T-581/14)**

(2014/C 351/26)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yvonne Vierling (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Hasselblatt i D. Kipping)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: IP Leanware (Issoire, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1486/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: IP Leanware

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy dla towarów i usług z klas 9 i 38 – zgłoszenie nr 10 461 713

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wcześniejszy słowny niemiecki znak towarowy „Braincube”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2014 r. – Giand przeciwko OHIM – Flamagas (FLAMINAIRE)**(Sprawa T-583/14)**

(2014/C 351/27)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giand Srl (Rimini, Włochy) (przedstawiciel: F. Caricato, avvocato)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Flmagas, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 czerwca 2014 r. wydanej w sprawie R 2117/2011-4, w której stwierdzono brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd pomiędzy rozpatrywanymi w niej znakami towarowymi;
- przekazanie OHIM sprawy do ponownego rozpatrzenia w celu wydania nowej decyzji merytorycznej i rejestracji zgłoszenia wspólnotowego nr 8 680 746 dla wszystkich zgłoszonych towarów z wyjątkiem niepodważonych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami trzystopniowego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FLAMINAIRE” dla towarów z klas 16 i 34 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 680 746.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Flmagas, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowe i krajowe znaki towarowe dla towarów z klas 16 i 34.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw częściowo oddalony.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie zasady *ne bis in idem*;
- Błędna ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- Błędna ocena dowodu.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2014 r. – Musso przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-589/14)

(2014/C 351/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: François Musso (Ajaccio, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Gross)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 czerwca 2014 r.:
 - przede wszystkim ze względu na uchybienie formalne w postaci braku podpisu przewodniczącego;
 - ewentualnie ze względu na naruszenie prawa do obrony wskutek braku publikacji decyzji z dnia 17 lipca 1996 r., która stanowi podstawę decyzji z dnia 26 czerwca 2014 r.;

- ewentualnie ze względu na naruszenie zasady kontrydiktoryjności;
 - ewentualnie ze względu na niewystarczające uzasadnienie decyzji z dnia 26 czerwca 2014 r.;
 - ewentualnie ze względu na naruszenie zasady rozsądnego terminu, które miało wpływ na realizację prawa do obrony;
 - ewentualnie ze względu na naruszenie zasady praw nabytych;
- zastrzeżenie dla skarżącego wszelkich pozostałych praw, roszczeń, żądań i środków prawnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący uchybienia formalnego decyzji z dnia 26 czerwca 2014 r. wskutek niepodpisania jej przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego stosownie do postanowień regulaminu wewnętrznego Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony w zakresie, w jakim decyzja z dnia 17 lipca 1996 r., która stanowi podstawę zaskarżonej decyzji z dnia 26 czerwca 2014 r., nie została opublikowana, co narusza art. 28 regulaminu wewnętrznego posłów do Parlamentu Europejskiego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności.
4. Zarzut czwarty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady rozsądnego terminu wskutek tego, że Parlament Europejski aż osiem lat zwlekał z wszczęciem przeciwko skarżącemu postępowania w sprawie zwrotu.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady praw nabytych w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji zakwestionowano uprawnienia emerytalne skarżącego nabyte przez niego w dniu 3 sierpnia 1994 r.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2014 r. – Zuffa przeciwko OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)

(Sprawa T-590/14)

(2014/C 351/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zuffa, LLC (Las Vegas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, K. Gilbert i C. Balme, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie R 1425/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP” dla towarów i usług z klas 9, 16, 28 i 41

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2014 r. – BSH przeciwko OHIM (PerfectRoast)

(Sprawa T-591/14)

(2014/C 351/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie R 359/2014-5;
- nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PerfectRoast” dla towarów z klas 7 i 11 – zgłoszenie nr 12 173 902

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Fútbol Club Barcelona przeciwko OHIM – Kule (KULE)

(Sprawa T-614/14)

(2014/C 351/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Kule LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie R 2375/2013-4.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Kule LLC

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KULE” dla towarów z klas 14, 18 i 25 – zgłoszenie nr 9 917 097

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpańskie znaki towarowe i powszechnie znany słowny znak towarowy „CULE”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Grupo Bimbo przeciwko OHIM (kształt meksykańskiego taco)

(Sprawa T-618/14)

(2014/C 351/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Bimbo, SAB de CV (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie R 2449/2013-2, ponieważ nie jest zgodna z prawem i nie przestrzega obowiązujących przepisów prawnych dotyczących wspólnotowego znaku towarowego; wydanie wyroku uwzględniającego żądania zawarte w niniejszej skardze ze względu na wystarczający samoistny charakter odróżniający zgłoszonego znaku trójwymiarowego, uwzględnienie skargi i nakazanie wpisania do rejestru zgłoszenia trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego nr 11 748 051 w klasie 30, z uwagi na jego zgodność z prawem i stosownie do przepisów prawa;
- w związku z uwzględnieniem skargi i wpisaniem wymienionego znaku towarowego do rejestru – obciążenie strony przeciwnej kosztami niniejszego postępowania oraz zobowiązanie OHIM do zwrotu kosztów niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy w kształcie taco meksykańskiego dla towarów z klasy 30 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 11 748 051

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Infocit przeciwko OHIM- DIN (DINKOOL)

(Sprawa T-621/14)

(2014/C 351/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infocit – Prestação de Serviços, Comércio Geral e Indústria, Lda (Luanda, Angola) (przedstawiciel: adwokat A. Oliveira)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą było również: DIN – Deutsches Institut für Normung eV (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 czerwca 2014 r. w sprawie R 1312/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „DINKOOL” dla towarów z klas 1-3, 5-7, 12, 16, 20 i 21 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 0465 946

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: DIN – Deutsches Institut für Normung eV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowa rejestracja znaku towarowego nr 229 048 i wcześniejsze niezarejestrowane w Niemczech oznaczenie „DIN”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie w całości spornego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2014 r. – Lauritzen Holding przeciwko OHIM – IC Companys (IWEAR)

(Sprawa T-622/14)

(2014/C 351/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lauritzen Holding AS (Drøbak, Norwegia) (przedstawiciele: adwokaci P. Walsh i S. Dunstan)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: IC Companys A/S (Kopenhaga, Dania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie R 1935/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IWEAR” dla towarów z klas 18, 25 i 28 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 629 806

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wcześniejszy znak towarowy „INWEAR” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 2 168 284

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Loewe Technologies przeciwko OHIM – DNS International (SoundVision)

(Sprawa T-623/14)

(2014/C 351/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Loewe Technologies GmbH (Kronach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Pröll)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: DNS International Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie R 1625/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach czarnym i białym, zawierający elementy słowne „SoundVision” dla towarów z klasy 9, 15 i 20 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 505 519

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „LOEWE SOUNDVISION” – wspólnotowy znak towarowy nr 5 798 228

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i zezwolenie na rejestrację spornego wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2014 r. – Bice International przeciwko OHIM – Bice (bice)

(Sprawa T-624/14)

(2014/C 351/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bice International Ltd (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: N. Gibb, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bice AG (Baar, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 maja 2014 r. w sprawie R 1249/2013-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „bice” dla towarów i usług z klas 29, 30 i 43 – rejestracja nr 5 126 693

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Bice AG

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podniesiono, że zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zostało dokonane w złej wierze w rozumieniu art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 i zarejestrowane z naruszeniem art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b), art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Przedstawienie kuli)

(Sprawa T-625/14)

(2014/C 351/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Kinkeldey, S. Brandstätter i C. Schmitt, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 czerwca 2014 r. w sprawie R 168/2014-5.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający kulę dla towarów z klas 3, 21 i 30 – zgłoszenie nr 11 737 541

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Wm. Wrigley Jr. przeciwko OHIM (Przedstawienie niebieskiej kuli)

(Sprawa T-626/14)

(2014/C 351/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter i C. Schmitt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 czerwca 2014 r. w sprawie 169/2014-5.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający niebieską kulę dla towarów z klas 3, 21 i 30 – zgłoszenie nr 11 737 483

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2014 r. – Psarras przeciwko ENISA

(Sprawa F-63/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Rozwiązanie umowy — Artykuł 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do bycia wsluchanym — Krzywda — Decyzja niezgodna z prawem w konsekwencji — Rażąco naruszenie praw osoby trzeciej — Zasądzenie odszkodowania z urzędu — Niewykonanie wyroku stwierdzającego nieważność)

(2014/C 351/39)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Aristidis Psarras (Heraklion, Grecja) (przedstawiciel: V. Christianos, avocat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (przedstawiciele: początkowo P. Empadinhas, w charakterze pełnomocnika, następnie S. Purser, w charakterze pełnomocnika, wspierany przez C. Meidanisa, avocat)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności: po pierwsze, decyzji w sprawie rozwiązania ze skarżącym stosunku pracy a po drugie, decyzji o powołaniu innego pracownika na stanowisko księgowego, wydanej po ogłoszeniu wyroku SSP w sprawie F-118/10, a także żądanie zadośćuczynienia za rzekomo doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora wykonawczego Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Sieci i Informacji z dnia 4 września 2012 r. w sprawie rozwiązania z A. Psarrasem umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego.
- 2) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Sieci i Informacji wypłaci A. Psarrasowi kwotę 40 000 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Sieci i Informacji pokrywa własne koszty postępowania i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez A. Psarrasa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013, s. 31.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 26 czerwca 2014 r. – DL przeciwko Komisji

(Sprawa F-13/14) ⁽¹⁾

(Wykreślenie — Cofnięcie skargi przez stronę skarżącą — Artykuł 89 paragraf 7 regulaminu postępowania — Porozumienie stron w przedmiocie kosztów)

(2014/C 351/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: DL (Orp-Jauche, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o odmowie przedłużenia uprzedniej zgody na zwrot kosztów terapii logopedycznej syna skarżącej w ramach leczenia jego poważnej choroby na rok 2012/2013

Sentencja postanowienia

- 1) *Sprawa F-13/14* zostaje wykreślona z rejestru Sądu.
- 2) *DL* i *Komisja* pokrywają koszty zgodnie z zawartym porozumieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014, s. 46.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 14 lipca 2014 r. – DJ przeciwko AESA

(Sprawa F-3/14) ⁽¹⁾

(2014/C 351/41)

Język postępowania: *angielski*

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014, s. 27.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL